

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

14. Et Fulconis Archiepiscopi Rhemensis in Carolum Simplicem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Pontificis decreto, quorum hæc sensa & verba in epistola Hincmari ad (a) Hadrianum leguntur : *Omne Regnum seculi huius bellis quaritur, victorijs propagatur, & non Apostolicis, vel Episcoporum excommunicationibus obinetur; & scripturam divinam proponunt dicere: Domini est Regnum, & cui voluerit dabit illud: & Dominus Apostolicus Rex & Episcopus esse simul non potest, & sui antecessores Ecclesiasticum Ordinem, quod suum est, & non Rempublicam, quod Regum est, tractaverunt.* Hæc ex Gallorum sententia Hincmarus; non ergo hanc in Pontificibus potestatem admiserunt, imò reiiciunt, damnantque. *Resp.* Mirum non est, si Hincmarus, alijque Episcopi, qui in Concilio Metensi Coronam Carolo imposuerunt, Ludovico abdicato, nunc quòque factum excusent, quid enim aliud expectares à Synodo Prædatoria, qualem hanc Metensem appellarunt? & quem latent Hincmari artificia, & intemperies scribendi? Malè ergo ab irato & offenso, & Regi Carolo adversus Pontificem tot titulis devincto argumentum sumitur. Deinde demus, Gallos obstiterisse, ac saltem constar, Hadrianum Pontificem auctoritate suâ in Reges æque ac alios Summos Pontifices usum, & ita falli Maymburgum, qui negat, conaturque inductione ostendere, nunquam id Pontifices ausos esse, quasi verò exempla Zachariæ, Gregorij, Leonis, Stephani, Nicolai, aliorumque ignorentur, qui Regibus imperarunt: frontesque Coronatas Imperio crucis submisere: & in hoc ipso exemplo, quod manibus versamus, quis nescit, Carolum Calvum auctoritate iussuque Joannis Pontificis (quod in Concilio Pontigonensi Galli venerati sunt, non ausi obistere) coronam & Imperium accepisse (b) Ludovico debitum majori natu? Agnovit ergo Gallia hanc Pontificum in Reges potestatem, sed tunc, cum pacata, cum libera passionibus fuit, & ratione, non irâ ad clavum sedente.

XIV. Anno DCCCXCVIII. Carolus Simplex Ludovici Balbi filius, cum se imparem videret Tyrannis Galliam occupantibus, præsertim Odoni Comiti Parisiensi, cum quo paulò antè pacem inierat, vires cum Northmannis idolorum cultoribus sociare parat, ac fœdus componere; quod ubi Fulco Rhemorum Archi-Episcopus intellexit, ac Religionem, animasque periclitari

(a) Epist. Hincm. ad Hadr. PP. anno 870. (b) Aimoin. l. 5. c. 31. 32. & 33.

impiorum confortio, literas ad Regem componit, libertatis ac ardoris plenas, & quales solent, cum quis amat, dolétque, & medius inter indignationem ac reverentiam pender, clauditque his verbis Epistolam, quæ ad propositum nostrum apprimè faciunt, vid: *Melius enim fuerat, vos non nasci, quam Diaboli patrocinio velle regnare. Scitis enim, quia si hoc feceritis & talibus consilijs acquieveritis, nunquam me fidelem habebitis, sed & quosunque potuero, a vestra fidelitate revocabo, & cum omnibus Coepiscopis meis vos & omnes vestros excommunicans aeterno anathemate condemnabo.* Pro fidelitate, quam vobis servo, gemebundus scribo, Regnum enim, quod DEUS dat, firmum habet fundamentum; quod verò per injustitiam & rapinas acquiritur, caducum est, & cito deciduum. Hæc Fulco apud (a) Flodoardum. Fuit is nobilitate, pietate, ac doctrinâ insignis, & inter præcipua Ecclesiæ Gallicanæ lumina censeri potest. Si ergo is credidit, ob Religionem in discrimen adductam, ac fœdus cum gentilibus initum, quorum societate periclitari, pervertique Imperium posset, Regiâ dignitate exui Regem debere, idque in potestate Archi-Episcopi Rhemensis esse; quanto magis hanc ipsam potestatem Romano Pontifici tribueret, cujus custodiæ ac curæ omnes Ecclesiæ committuntur? Nec Fulco tam præsidenter & omnium suorum Coepiscoporum nomine hæc scriberet, nisi ei constaret, hanc aliorum Galliæ Episcoporum mentem & sententiam esse.

XV. Anno MCLXXIX. Celebratum est Concilium Lateranense Oecumenicum, cui quàm plurimi Galliæ Episcopi interfuere, in quo cap.ultimo in Dominos, qui certum prædonum genus foverent, hæc pœna indicitur: *Relaxatos se noverint à debito fidelitatis, & hominij ac totius obsequij, donec in tanta iniquitate permanserint.* Agnoverunt ergo Patres, & inter illos Galliæ Præsules, posse à Summo Pontifice (nam huic Synodo Alexander III. præsidebat,) non solum spiritualibus pœnis, quæ plerumque à sceleratis contemnuntur, sed etiam temporalibus delinquentes puniri.

XVI. Anno MCCXVI. Magnum & Oecumenicum Lateranense Concilium convenit, quo nullum frequentius, ac pluribus Infulis celebre, quippe cui adfuerunt, Urspergensis, Stadenfis & Parisiensibus, (b) Episcopi 42. Archi-Episcopi 70. Prælati alij supra

B b b b

800. Pa-

(a) Flodoard. hist. Rhem. l. 4. c. 5. (b) V. Raynald. ad ann. 1215.